

"Arkadaş! İnsanın vücudu, bedeni, emvâl-i mâriyeden bir neferin elinde bulunan bir hayvan gibidir. O nefer, o hayvanı beslemeye ve hizmetine mükellef olduğu gibi, insan da o vücudu beslemeye mükelleftir." İzah eder misiniz?

İnsanın bedeni, ona emanettir; her organına bakmakla, onları tehlikelerden korumakla ve vazifelerini en güzel ve en faydalı şekilde yaptırmakla mükelleftir.

Bu derste, insanın bedeni, süvari bir askere emanet olarak verilen ata benzetilmiştir. O asker, atının her türlü ihtiyacını karşıladığı gibi, insan da bedenine bu manada sahiplik edecektir.

Bu dersin bize verdiği mühim bir mesaj da şudur: Bu asırda ruh sanki unutulmaya terk edilmiş, bütün himmet ve gayretler bedenın beslenmesine ve rahatına yönelmiştir. Bu yolu tutan kimseler, atını besleyip kendisi açlıktan perişan olan süvarileri andırırlar.

Üstad Hazretlerinin namaz hakkındaki şu beyanlarını hatırlayalım:

" ... hane-i cismimde senin arkadaşların olan kalbimin gıdası, ruhumun âb-ı hayatı ve lâtife-i Rabbâniyemin havâ-yı nesîmini cezb ve celb eden namaz dahi seni usandırmamak gerektir."(1)

(1) bk. [Sözler, Yirmi Birinci Söz, Birinci Makam.](#)